

Man har foreløbig taget Afstand fra den, og saa vidt jeg ved, vil man erhverve nogle Arealer og foretage nogle rent interimistiske Foranstaltninger med en samlet Udgift af 7—8 Mill. Kr., dels for at undersøge, om man ikke kunde bringe Beløbet noget ned, og dels fordi selv den kostbare Plan ikke findes i alle Retninger tilfredsstillende. I Kristiania dreje de to Løsninger, der ere foreslaaede, sig om Beløb fra 25 til 27½ Mill. Kr., og det uagtet man ganske sikkert hverken mener eller kan mene, at det, man derved opnaar, til den Grad bringer en Løsning for Fremtiden, som det, vi staa over for. Til alt det, jeg her har fremført, kommer saa endelig, at man jo ganske vist maa sige, at vi kunne søge langt ud i Verden for at finde nogen Hovedstad, der i den Grad staaar i Forhold til hele Landet som Kjøbenhavn. Se vi f. Eks. til Stockholm, ja, saa er der utallige Svenskere, der aldrig komme dertil; for det sydlige Sverige er Kjøbenhavn nær ved at være Hovedstad i højere Grad end Stockholm. For Kristiania gælder noget lignende. Hos os er det i hvert Tilfælde saaledes, at hvad vi gøre for at tilfredsstille Trafikken for Kjøbenhavn, har Betydning for hele Landet, selv om det naturligvis i første Instans er i den Femtedels Interesse, som bor inden for den Rayon, Forslaget omfatter. Ser man saa endelig paa Udgiftsspørgsmaalet, ja, saa er ganske vist Beløbet, der skal medgaa dertil, stort, men det maa da heller ikke glemmes, at det er ogsaa en for Statsbanerne ganske betydelig Trafik, der her er Tale om. Jeg nævnte før, hvor stor Persontrafikken er paa Kjøbenhavn i Sammenligning med den Persontrafik, der i øvrigt findes paa Statsbanerne. Nu kunde man maaske tænke, at det kunde ligge i den store Trafik, der er mellem Kjøbenhavn og Klampenborg, som ganske rigtigt her spiller en stor Rolle, men en lignende Rolle spiller Nærtrafikken i det øvrige Land. Det fremgaar bedst, naar man undersøger, hvor stor Indtægten ved Billetsalget er fra de kjøbenhavnske Stationer, og sammenligner den med Indtægten fra de øvrige Statsbanestationer. Vi komme da ikke blot op til de 23⅓ pCt., som Tallet af Billetsalg angiver, men vi komme til et større Tal, idet Indtægten af Billetsalgene fra Kjøbenhavn repræsenterer 24⅓ pCt. af den samlede Indtægt fra Billetsalg paa de danske Statsbaner. Hvor meget det vil sige, faar man et endnu mere slaaende Bevis for, naar man vil anstille Sammenligninger med andre Dele af Lan-

det. Det har i alt Fald forbavset mig ved en Undersøgelse at finde, at vi kunne tage den samlede Indtægt af Statsbanelinien Frederikshavn—Vamdrup med alle de større østjydske Stationer, derunder Indtægten af Udenlandstrafikken over Vamdrup, og man vil da finde, at Indtægten af Persontrafikken for alle disse Stationer endda ikke er saa stor som Indtægten af Persontrafikken paa de kjøbenhavnske Stationer, for at komme lige saa højt op, maa vi medtage de af Staten drevne Sidelinier i Mols og Himmerland. Først da naa vi omtrent op til Indtægten paa de kjøbenhavnske Stationer, der mangler endda et Par Hundrede Tusinde Kroner. Enhver vil kunne sige sig selv, at det at skaffe denne Trafik et fyldigt, bekvemt og klart Driftsgrundlag har en meget stor økonomisk Betydning ogsaa for Statsbanerne, og jeg vil derfor haabe, at man her vil kunne blive enig om, at denne Sag bør løses og løses saaledes, som der her er Tale om, og saaledes, at vi ikke om nogle faa Aar staa over for at være kørt fast. Om vi, som vore finansielle Forhold ere i Øjeblikket, kunne være nødte til at strække Arbejdet ud over en længere Aarrække, er en anden Sag, men at man slaar Sagen fast, at man dels ved at sikre sig Areaalerne og dels ved at fastslaa Planen sikrer sig imod, at der vokser Hindringer op, det vil jeg haabe, man naar til i denne Samling.

R. Hansen: Jeg skal begynde med at udtale, at det er gaaet mig, ligesom jeg antager, det er gaaet andre ærede Medlemmer, at jeg blev ikke saa lidt forbavset, da den højtærede Minister for nogle Dage siden her i Tinget forelagde disse store Lovforslag om meget kostbare Foranstaltninger, Lovforslaget om de kjøbenhavnske Jernbaneforholds Ordning og Forslaget om Anlæg af en Havn ved Skagen, Bygningen af Læmoler og Høfder ved Jyllands Vestkyst. Naar jeg siger, at jeg ikke blev saa lidt overrasket, ligger det navnlig deri, at jeg ikke havde ventet, at man vilde fremkomme med Forslag om Gennemførelsen af saa store Opgaver, saa længe vor nuværende finansielle Status er saa vanskelig, som den maa siges at være i dette Øjeblik. Jeg havde ment, og jeg mener fremdeles, at det havde været rigtigt at vente med Paabegyndelsen af saa store Anlæg, indtil Statskassens finansielle Stilling var saaledes, at man med Tryghed kunde skride til Paabegyndelsen deraf. Den højtærede Minister har imidlertid fundet det betredeligt allerede i denne Samling at frem-